65ste Jaargang No. 5374

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

Donderdag 11 Maart 1948

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling.
Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao, Directeur A. C. Beerman.
Hoofdredacteur Ad Versnev
Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27.
Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

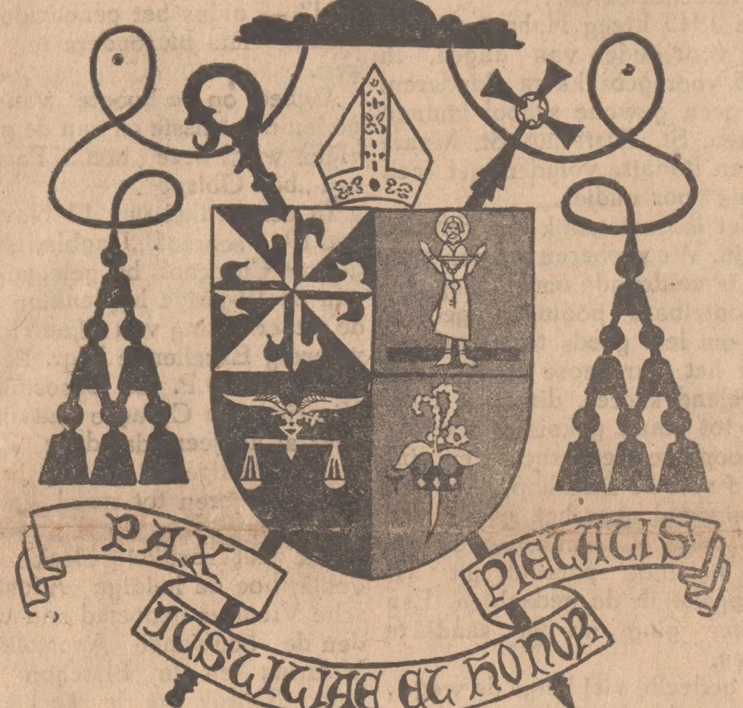
Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee, Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Crediet-bank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

† IN MEMORIAM

Frater Petrus Innocentius Verriet

van de Orde der Predikheren,
Titulair Bisschop van Eleutherna
Achtste Apostolisch Vicarius van Curaçao
Assistent-Bisschop bij den Pauselijken Troon
Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw

Gisteravond dan vloog de droeve mare over de eilanden, dat Monseigneur Verriet gestorven is. Wat reeds zo lang gevreesd werd, is dan geschied. Monseigneur is niet meer. Na een langdurig lijden, dat Hij met grote heldhaftigheid verdroeg — nimmer kwam er een klacht over Zijn lippen — kwam dan de laatste slag. Op Aruba kreeg Hij weder een hartaanval en sindsdien voelde Monseigneur, dat het sterven nabij was. Hij, die zo innig het leven minde, gaf zich gewonnen en Hij maakte grapjes over Zijn dood.

Monseigneur Verriet is gestorven na 16 jaren het Apostolisch Vicariaat van Curaçao zegenrijk bestuurd te hebben. 39 Jaren was Hij missionaris in Curaçao. Talrijk zijn de werken, die Monseigneur Verriet tot stand bracht en van Hem zullen tot in lengte van dagen de stenen getuigen in de kerken, die Hij bouwde. Maar talrijker is het goed, dat hij werkte in de zielen van de Hem toevertrouwde gelovigen. Monseigneur Verriet was bovenal een goede mens, een goede priester. Als Hij fouten maakte, was het, omdat Hij te goed was. Administratie was Zijn grootste sterkte niet, maar in het bieden van hulp kende Hij geen grenzen.

Monseigneur gaf zonder mate. Er waren er die het dwaas noemde, en in de ogen der wereld was het misschien wel dwaas, maar in het licht der eeuwigheid bekeken, was het de dwaasheid der kinderen Gods. Men zeide, dat Monseigneur geen mensenkenner was. Was Hij echter juist niet een té goede mensenkenner, maar één, die zag meer de ziel dan alle bijkomstigheden. In 's werelds ogen deed Hij misschien onbegrijpelijke dingen, maar zag Hij niet eigenlijk verder dan al Zijn critici. Vonden Zijn gebreken hun oorzaak niet, in het feit, dat Hij te veel naar het eeuwig leven zag en minder naar het tijdelijk toneelspel der stervelingen? Zijn adviseurs liepen soms dood op een vreemde halstarrigheid, die niet te beredeneren viel, omdat Monseigneur met andere ogen zag. In de grond was Hem de wereld een te werelds geval. Hij wilde leven in een wereld van kinderen Gods en deze zo sterke hang naar een paradijs met goede mensen speelde Hem vele parten of liever nog bedrogen de mensen, die Hem trachtten te bedriegen, want Monseigneur Verriet was nimmer ontmoedigd. In nog zo moeilijke omstandigheden behield Hij Zijn grenzeloos optimisme. Een optimisme ,dat voor al te aardse ogen waaghalzerij gekeek. Hij zag immer naar het goede in de mens en de band, die Hem bond met Zijn kudde was die der liefde. Hij was de Goede Herder, die Zijn schapen wist bijeen te houden, niet door misbaar, maar alleen door de band van een onbeperkte naasteliefde.

Monseignneur Verriet was de grote minnaar van de jeugd, waarop Hij steeds een beroep deed om een gebedsactie te voeren. Men kon Hem geen groter vreugde doen dan Hem te roemen als de Bisschop van de jeugd. Hij met Zijn groot menselijk hart begreep de reine kinderzielen, die nog onbedorven een gedachtenis wekken aan het rein en schuldeloos leven daarboven in de hemel. Monseigneur was een bestudeerd man met een groot verstand, dat zich echter vangen liet door de liefde tot God en Zijn naaste. Hij wilde geen geleerdheid meer dan liefde. Hij offerde alles voor Zijn liefde tot de mensen, die Hij brengen wilde tot God. Monseigneur had een sterke wil, maar soms week Hij plotseling van een genomen besluit af tot verwondering van Zijn omgeving. De reden was dan te vinden in Zijn liefde voor de een of ander van Zijn kudde, die Hij daarmede helpen kon.

Wij weten niet, wat zich in de laatste uren van Zijn leven heeft afgespeeld op de stervensponde tussen God en Monseigneur. Maar zou het ons verwonderen als Hij zijn leven geofferd heeft hebben voor Zijn dierbaar Curaçao ,dat Hij zó lief had, zó met verwaarlozing van Zichzelve. Schreef Hij nog niet in Zijn laatste vastenbrief: „ Dat is het wat ons boven alles ter harte gaat,— waarvoor wij alles over hebben, en waarvoor wij dagelijks bidden: Als ons volk maar gelukkig is.

De achtste Apostolisch Vicarius van Curaçao is tot God opgeroepen om verantwoording te geven van Zijn rentmeesterschap. Monseigneur zal niet veel te zeggen hebben. Zijn liefde voor de Hem toevertrouwde kudde zal wel doorgedrongen zijn tot in de hemelzalen. Monseigneur Verriet laat een leegte achter, want een grote liefde is van ons weggenomen. Naast de liefde was Zijn grootste deugd de nederigheid. Het was Hem goed te verkeren onder de geringsten van Zijn kudde.

Nu is Monseigneur heengegaan en Zijn kudde blijft verweesd achter. Zijn vaderlijke liefde waakt niet meer over ons. De herderstaf is Hem ontvallen. Een zegenrijk leven in de dienst van God en van de naaste werd voleind.

Zijn levensloop

Petrus Joannes Hubertus Verriet werd geboren op 4 November 1880 te Venray. Na de lagere school doorlopen te hebben, ging hij studeren bij de Paters Franciskanen, die daar hun klooster en college hebben. Merkwaardiger wijze werd hij echter geen Franciskaan, wat iedereen van zelf sprekend zou gevonden hebben, maar trad in het Dominikanerklooster te Huissen (Gelderland), waar hij op 23 September zijn religieuse geloften aflegde. Priester gewijd op 15 Augustus 1905, volgde spoedig zijn benoeming tot leraar aan het St. Dominicus College in de Lange Nieuwstraat te Nijmegen. Hij doceerde daar wiskunde en onder zijn leerlingen bevond zich Pater de Bruin, die vele jaren later zijn secretaris zou worden. In 1909 werd hij benoemd voor de Missie van Curaçao. Reeds in Juni 1910 nam hij de redactie van de La Cruz op zich en werd Directeur van de St. Thomaskring en secretaris van de Bisschop (Mgr. Vuylsteke), welke functie hij waarnam tot 1913.

Daarna werd Pater Verriet benoemd tot pastoor van Westpunt op Curaçao. Parochiebezoek en visite bij buurtpastoor geschiedde destijds nog per kitoki (rijtuigje). Toen het rijtuigje eens kantelde, werd de pastoor tegen de harde bodem geslingerd en brak een arm. Daarvan heeft hij zijn leven lang een stijve rechterhand overgehouden, die hem soms tegen wil en dank fouten deed maken bij het typen.

In Januari 1914 kwam pastoor Verriet weer terug in de stad en herkreeg zijn vroegere functies tot Juni 1914, toen hij benoemd werd tot pastoor van Oranjestad op Aruba. Een man, die met zoveel ijver en enthousiasme werkte als pastoor Verriet, won spoedig de harten van zijn parochianen. Hij spaarde zich zelf niet en moest zijn inspanning boeten met een aanmerkelijke verzwakking van zijn gezondheid. In 1918 moest hij naar Nederland om gezondheidsredenen en de toestand liet zich zo ernstig aanzien, dat men hem hier niet meer terug verwachtte. Na negen jaar missieleven was hij „op".

Iedereen was dan ook niet weinig verbaasd Pater Verriet in 1920 weer te zien terugkeren op Curaçao, waar hij in de pastorie van Santa Anna, Otrabanda, een „rustig" leven moest leiden. Voor iemand als pater Verriet was dit de meest onmogelijke opdracht van zijn leven. Bruisend van activiteit, één stuk vlammende energie, ontplooide hij onmiddellijk grote werkkracht als adviseur van de R.K. Volksbond. Hij stichtte het weekblad La Union, richtte een zieken- en begrafenisfonds op, een arbeidsbeurs ontstond, men bouwde huizen voor de arbeiders. Hij werd Directeur van de Reunion San Hosé en geestelijk adviseur van de Coöperatieve Vereniging. Soms redigeerde hij twee kranten tegelijk, de La Union en de Amigoe di Curaçao en bestuurde als tijdelijk Rector het St. Elisabeths Gasthuis. De meeste jaren echter sleet hij op een kleine woonkamer in de snikhitte pastorie van Otrabanda, een martelaarschap op zich zelf! Op dat kamertje stond zijn bed, zijn bureau, zijn klerenkast en zijn boekenkast. Hij zat er midden in, omringd door een ongelofelijke hoeveelheid boeken en paperassen, waar geen sterveling uit wijs kon. Als je hem even spreken moest op zijn kamer, moest je op zijn bed gaan zitten. Een stoel om te presenteren, had hij niet. Er was behalve zijn bureaustoel nog wel een andere stoel op zijn kamer, maar die was permanent bedolven onder een verschrikkelijke berg papier.

Op 21 April 1931, toen de herinnering aan zijn zilveren priesterfeest nog fris in ieders geheugen lag, ging hij op vacantie naar Nederland.

Mgr. Vuylsteke was gestorven op 4 Augustus 1930 en een opvolger was nog steeds niet benoemd. Vermoedde Pater Verriet, dat hij in aanmerking kwam? Welke opinie had men over Pater Verriet op Curaçao? Zijn confraters kenden hem als een onvermoeide werker, een ontembare optimist, een aanpakker, die nergens voor terugschrok, een man met een puik speculatief denkvermogen en een formidabele algemene ontwikkeling, met een hartstochtelijke liefde voor zijn werk en zijn volk, een zeer slecht finanlier, die niet wist wat hij had, noch wat en aan wie hij het uitgaf, een man zonder eigen behoeften, die alles missen kon, als hij een ander kon helpen. Het had geen nut om kwaad te worden en hem te verwijten, dat hij op de meest onverantwoordelijke manier aalmoezen gaf, waar het kant noch wal raakte. Hij haalde flegmatiek zijn schouders op en zei: „Een aalmoes verdwaalt nooit". Dan stond je sprakeloos en hij werkte intussen alweer rustig door aan een krantenartikel, waar hij mee bezig was.

Deugt zo'n man voor Bisschop? Wie deugt er eigenlijk wel voor Bisschop? Er zal wel geen priester op de hele wereld zijn, die

alle deugden, eigenschappen, kundigheden en wetenschappen bezit, die men gaarne ziet in een ideaal-Bisschop. Rome meende, dat men het met hem best kon wagen en op 13 November bereikte ons op Curaçao een telegram, dat Pater Verriet door Z.H. de Paus benoemd was tot Apostolisch Vicaris van Curaçao. Dezelfde dag kreeg het slachtoffer een telefoontje te Venray vanuit Huissen, waarbij hem zijn benoeming werd medegedeeld. Uit het antwoord, dat hij toen gaf, zou men kunnen opmaken, dat hij het had zien aankomen. Ik zei: het slachtoffer. Hoge bomen vangen veel wind en wie aan de weg timmert...! Men hoeft niet lang op Curaçao te wezen, om te beseffen, hoe dergelijke hooggeplaatste mensen zich moeten voelen onder de critiese ogen, die hen dag en nacht bespieden, die moordende critiek, waarvoor geen enkele hoge overheid veilig is. Het is immers een algemeen bekend feit, dat iedereen altijd alles veel beter en verstandiger zou gedaan hebben dan onze overheden dat plegen te doen...! Waar, of niet?

Op 6 Januari 1932 werd Pater Verriet Bisschop gewijd in de kerk van Petrus' Banden te Venray en 11 Mei zette hij voet aan wal op Curaçao. Als Bisschop toonde zich Mgr. Verriet dezelfde, die hij vroeger steeds geweest was. Hij had een groots ideaal voor ogen, speculatief beschouwd prachtig. Of de practische uitvoering succes zou brengen van blijvende aard en geëvenredigd zou blijken aan de moeite en onkosten, daar kon een grenzeloos optimist en slecht financier geen rekening mee houden. Hij stond op het standpunt, dat God niet ziet naar het resultaat, maar naar de goede bedoeling en de oprechte ijver voor de goede zaak. En wie zal durven beweren, dat het Mgr. daaraan ontbrak? Jeugdorganisatie was zijn hoog ideaal. Elk vorm hiervan probeerde hij tot lichamelijk en geestelijk heil van de Curaçaose jeugd. Eucharistische Kruistocht, K.J.M., K.J.V., Padvinderij, Jonge Wacht, Sport-centrale, jeugdblaadjes. Ziekenapostolaat, Apostolaat des gebeds, want ook de volwassenen werden niet vergeten. Clubhuizen en naaischolen werden opgericht, ook al meenden sommige pastoors, dat het helemaal niet nodig was voor hun parochies. Het overdonderend enthousiasme van de Bisschop praatte iedere pastoor omver.

Typerend voor zijn geestdriftig religieus optimisme en tevens voor zijn gewaagde financiële ondernemingsgeest was het denkbeeld om boven op de berg van Habaai een enorm Christusbeeld te doen plaatsen op een geweldig plateau met een prachtige asfaltweg er naar toe. Dat zo iets tonnen kost, terwijl het Vicariaat geen raad weet hoe het aan geld moet komen om enkele nieuwe parochies te stichten, daar dacht de Bisschop eenvoudig niet aan.

Deze hooggestemde idealist, die soms ver boven de realiteit uitvloog in zijn gedachten en verlangens, kon echter soms zeer practische aangelegenheden op zeer practische wijze oplossen. Getuige de kerken, die hij bouwde te Groot Kwartier, San Nicolas (Aruba) en Jan Doret, waar kennelijk ongeschikte „Godshuizen" door uitstekende kerken werden vervanpen.

Ten bate van het onderwijs gelukte het Mgr. een nieuwe Congregatie voor het Missiewerk te winnen, de Frères des Ecoles Chrétiennes, die op Aruba de jongensscholen overnamen van de Fraters van Tilburg, die door het snelle groeien van hun scholen overbelast raakten met werk. Het Vicariaat kreeg een nieuwe drukkerij en de oude Amigoe di Curaçao werd dagblad op 1 Maart 1941.

Een speciale stichting werd in het leven geroepen voor het bouwen van huizen, waaraan zoveel gebrek was en nog steeds is op Curaçao. Het Gouvernement nam later dit initiatief over en kan met de middelen, waarover het beschikt, op groter schaal werken, dan het Vicariaat.

In 1937 zorgde Mgr. Verriet er voor, dat de Kruisvaarders van St. Jan een werkkamp konden openen voor de werkeloze, schoolvrije jeugd van Curaçao. Dat Brakkeput op iets anders zou uitdraaien, dan oorspronkelijk bedoeld was, lag niet aan de Bisschop.

In 1941 werd in de maand October de Vereniging het Wit Gele Kruis opgericht, welke zich ten doel stelde de bevordering van de hygiëne in de ruimste zin van het woord. Reeds in 1942 werd een aanvang gemaakt met het houden van cursussen in de moederschapszorg, beginselen van de hygiëne en werden lessen gegeven over verschillende soorten infectieziekten.

In 1943 kreeg Habaai zijn tehuis voor ouden van dagen, in 1945 voor gebrekkige kinderen, die geen gewone school kunnen volgen. St. Eustatius, St. Maarten en Bonaire volgden met een tehuis voor oudjes.

Het is onmogelijk om volledig te zijn. We proberen het ook niet. Het is voldoende om te zeggen, dat ontelbare pogingen gedaan zijn om iets goeds te presteren voor het Curaçaose volk, met wisselend succes, direct of indirect tot stand gekomen door de persoonlijke werkkracht en invloed van de Bisschop.

Peinzend over het leven van Mgr. Verriet komt me ongewild een bekende parabel uit het Evangelie in de gedachten. Een planter ging uit om zaad te zaaien.

Een gedeelte viel langs de weg...
En een gedeelte viel tussen de
[doornstruiken......
En een gedeelte viel op de
[harde rots...
En Goddank viel er ook een gedeelte in goede aarde, en dat althans bracht honderdvoudige
[vruchten voort!

Mag men redelijkerwijze verwachten, dat een Bisschop meer succes heeft bij zijn werk, dan Onze Lieve Heer zelf?

M. D. Latour O.P.

De Apostolisch Vicarius

Op 4 Augustus 1930 overleed Mgr. Michaël Gregorius Vuylsteke O.P. en werd het Vicariaat tijdelijk bestuurd door de Hoogeerwaarden Provicarius Pater Martinus van de Elsen O.P.

Eerst op 13 November 1931 benoemde Z.H. de Paus een nieuwen Apostolisch Vicarius in den persoon van den socialen Priester, Pater Petrus Innocentius Verriet O.P.

De vreugde op Curaçao was algemeen en reeds in Nederland, waar de uitverkorene op vacantie was, bereikten Hem talrijke gelukwensen. Het jaar daarna, op het Hoogfeest van Driekoningen, werd in de parochiekerk te Venray de 8ste Apostolisch Vicarius van Curaçao tot Bisschop gewijd door Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. Joannes H. G. Jansen, Aartsbisschop van Utrecht met assistentie van Hunne Hoogwaardige Excellenties Mgr. Arnoldus F. Diepen, Bisschop van 's Hertogenbosch, en Mgr. Petrus A. W. Hopmans, Bisschop van Breda.

De wijdeling werd Bisschop van Eleutherna op het eiland Creta en koos tot wapenspreuk: Pax justitiae et Honor pietatis d.i. Vrede der gerechtigheid en Heerlijkheid der godsvrucht.

In de maand Mei 1932 deed Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. Petrus Innocentius Verriet O.P. Zijn grootse intrede in Zijn Vicariaat. De bevolking had alles gedaan om te tonen hoezeer zij deze keuze op prijs stelde.

Reeds sinds het jaar 1909 arbeidde Pater Verriet O.P. op Curaçao. Geboren op 4 November 1880 te Venray, trad Zijne Hoogwaardige Excellentie in de orde der Dominicanen en werd Hij op 15 Augustus 1906 tot Priester gewijd door den toenmaligen Aartsbisschop van Utrecht, Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. Henricus van de Wetering.

„Pastor ta bon".

Zodra Pater I. Verriet O.P. in de Missie aankwam, wierp Hij zich met volle energie op Zijn Apostolisch werk. Tweemaal was Hij Pastoor van St. Petrusparochie in het dorp Westpunt en Pastoor Saris z.g. die Hem opvolgde als Pastoor aldaar, zeide eens tegen een ronfrater: „weet jij, hoe het volk in de wandel Pastoor Verriet noemde? ...... Pastor ta bon.

En in het feestartikel van de „Amigoe di Curaçao" van 9 Augustus 1930 bij het 25-jarig Priesterjubileum staat van Pater Verriet te lezen: „altijd vrolijk en opgeruimd, altijd eender van humeur altijd even gastvrij met de gastvrijheid van een Limburger".

Ook was Pater Verriet O.P. Pastoor van de St. Franciscusparochie te Oranjestad op Aruba. Hier werkte Pater Verriet met volle overgave. Het gevolg was, dat Zijn gezondheid zeer ernstig geschaad werd en Pater Verriet naar Nederland moest voor vacantie.

Uit Nederland teruggekeerd, bleef de gezondheid echter zwak en werd aan Pater Verriet verboden gedurende 10 maanden te prediken.

Aldus gedeeltelijk op non-activiteit gesteld, werd Hij belast met het Adviseursschap van de R.K. Volksbond. De R.K. Volksbond was echter bijkans geheel ten onder gegaan. Pater I. Verriet blies er nieuw leven in en de R.K. Volksbond maakte een bloeiperiode door. Bij deze werkzaamheden kwam wel zeer sterk naar voren, hoe sociaal deze Priester voelde. Hij werd een der stichters van het weekblad „La Union" en tevens de redacteur. Zeer zwaar was dit sociaal werk op vrijwel onontgonnen terrein en temidden van mensen, die slechts schoorvoetend medegingen. Slechts omringd door enige getrouwen wist Pater I. Verriet O.P. door te zetten en aan Hem werd het woord van Dr. Schaepman wel zeer duidelijk bewaarheid namelijk dat wie aan de sociale quaestie arbeiden wil wel één ding boven ales bezitten moet: de versterving.

Gepaard aan Zijn grote geestesgaven en karaktereigenschappen was het met de deugd der versterving mogelijk zulk een arbeid met succes te volbrengen. En het is zeker ook wel om dit sociaal werk, dat wijlen Paus Pius XI dezen Priester uitverkoos tot Apostolisch Vicarius van Curaçao.

Geruime tijd was Pater I. Verriet O.P. ook redacteur van de „Amigoe di Curaçao" en wist Hij ook ook hier van dit „moeilijkste en ondankbaarste werk ter wereld" — aldus het genoemde artikel — iets biezonders te maken.

Geheel op de hoogte van de noden der Missie en van de gelovigen werd deze „bon Pastor" een „bon Obispo".

In een artikel van 13 November 1941 schreef „Dagblad Amigoe di Curaçao" bij gelegenheid van de 10-jarige herdenking van de uitverkiezing van Zijne Hoogwaardig Excellentie Mgr. Petrus I. Verriet O.P. tot Apostolisch Vicarius van Curaçao uitvoerig over al hetgeen, dat door Zijne Hoogwaardige Excellentie in de loop dier jaren tot stand werd gebracht.

Uit dit artikel bleek duidelijk, hoe de huidige Apostolische Vicarius genoemd kan worden de bouwende Apostolische Vicarius en de Bisschop der jeugd. Talrijk zijn de kerken en scholen, die hij bouwde of verbeterde.

In Zijn Herderlijke Brief van 25 December 1931 kondigde de Apostolisch Vicarius reeds een Zijner plannen aan, waar de kerkvoogd schreef: „Bidt den Goeden God, dat Hij Onze arbeid moge zegenen, en dat Hij Ons heel biezonder helpe in **wat Ons zozeer ter harte gaat, namelijk de organisatie van Onze katholieke jeugd".** ...

Met inzet van alle krachten heeft de Apostolisch Vicarius dan ook alles gedaan om de Curaçaose jeugd te verheffen en hiermede werd niet alleen God en de Kerk gediend, maar ook in hoge mate de Staat. Ontzaggelijk groot waren en zijn nog de moeilijkheden. Slechts langzaam aan gaat het voorwaarts ,omdat ook de moeilijkheden van buiten zo onnodig zwaar zijn.

De achtste Apostolische Vicarius heet Nederland ten zeerste aan Zich verplicht door Zijn jeugdwerk.

Zijn liefde voor de Pers verloochende de Apostolisch Vicarius heeft Nederland ten zeerste de Paulus-drukkerij, werd gebouwd en de oude „Amigoe di Curaçao" werd een dagblad op 1 Maart 1941.

Werken voor de Nederlandse zaak. ...

Sinds het uitbreken van de oorlog droeg Mons. Verriet door het uitschrijven van gebeden en door het getuigen voor de rechtvaardige zaak van Neêrlands strijd er veel toe bij, dat het Curaçaose volk bereid werd gevonden vele offers te brengen en onwrikbaar te staan rond de troon van H.M. Koningin Wilhelmina.

Herhaaldelijk ook bleek de sociale gezindheid van den Apostoisch Vicarius en wist Monseigneur Verriet Zijn invloed te gebruiken om al te felle strijd van hardheid te ontdoen en bemiddelend op te treden.

Na Zijn wijding op 6 Januari 1932 riep de Apostolisch Vicarius Zijn geliefde gelovigen op om toch vooral Apostelen te zijn. In Zijn Herderlijke Brief van 25 Januari 1932 schreef Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. Petrus I. Verriet O.P.: „Maar nog een andere plicht brengt dit geloof met zich mee, namelijk een plicht van Apostolaat... Dit Apostolaat, waartoe de adel van ons geloof ons allen verplicht, kunnen wij uitoefenen, door ons woord, door de pers, maar vooral door ons voorbeeld, door ons gebed en door ons offer".

Deze woorden 16 jaar geleden neergeschreven, kunnen gelden als de woorden van Zijn geestelijk testament. De wereld is er niet beter op geworden. De overleden Apostolisch Vicarius heeft steeds onvermoeid getracht om in zichzelf te verwezenlijken, wat Hij van Zijn gelovigen vroeg. De geschiedenis zal uitmaken van hoeveel belang Zijn Apostolisch werk voor het Curaçaose volk en in het biezonder voor de jeugd geweest is. Ondanks de noden, geestelijke en stoffelijke, van deze tijd werkte de Kerkvoogd voort aan de verheffing van het Curaçaose volk en Zijn smeekbede tot Zijn Gelovigen, vlak na de Bisschopswijding heeft Hij voor Zijn deel ten volle nagekomen: „Laten wij eendrachtig samenwerken en de handen in elkaar slaan, opdat het Rijk van Christus, dat is het Rijk van vrede, liefde en rechtvaardigheid zich meer en meer uitbreide, vooral onder Ons dierbaar volk van Curaçao".

Bij het tragisch verscheiden

Wie had het gedacht, verleden week Maandag, toen Monseigneur zo dapper en flink in het vliegtuig stapte, dat het zijn laatste tocht zou zijn, en Hij na een week van zijn reis dood zou worden teruggebracht.

Al waren er die vreesden, allen hoopten dat deze proeftocht zou gelukken, als een begin van van zwaardere werkzaamheden, waarnaar Hij zozeer verlangde.

Monseigneur Verriet kon niet stil zitten en wilde niet ziek zijn, nog minder dood gaan.

Als men Hem bezocht in zijn paleis, dan vond men Hem steeds tot in de laatste dagen op zijn kantoor, aan het werk, meestal aan het typen, en zo druk bezig, dat men Hem niet langer dan nodig was, wilde storen.

De laatste tijd zag Hij er goed uit. Hij liep weer flink en statig als vroeger, echter niet veel, daar Hem dat te zeer vermoeide.

Wat Hij enigszins doen kon, deed Hij met zorg, opgewektheid en geestdrift, zoals steeds in zijn kostbaar leven.

Maar nu is Hij naar betere gewesten gegaan en van ons gescheiden, zonder afscheid te hebben kunnen nemen.

Zijn heengaan is tragisch, niet alleen omdat Hij met zo goede moed en werklust bezield was, omdat Hij moest sterven als bij vreemden, niet in zijn huis, niet op zijn grond, niet te midden van zijn beste vrienden.

Dit heeft Hem zeker ook achteruitgezet en zijn dood verhaast.

De laatste week was Hij erg druk en hoopte binnenkort op Curaçao terug te zijn, om zijn werkzaamheden weer te hervatten.

Hij is na negen dagen teruggekeerd, maar niet zoals Hij dacht en wenste. De crisis is gekomen en Hij heeft het niet overleefd. Er is als het ware plotseling een eind gekomen aan zijn werkzaam leven, zijn levendig werken en zwoegen.

Die diepliggende vriendelijke ogen zijn nu voor goed gesloten, die welbespraakte mond kan geen woord meer uiten, die zegenende handen, die Hij zo hartelijk kon drukken, zijn verstijfd, die statige figuur ligt terneer, gebroken en tot vergaan gedoemd.

De mens wikt, maar God beschikt.

Hij heeft geleefd volgens zijn embleem: Pax justitiae et honor pietatis; vrede der gerechtigheid en eer der vroomheid.

Hij was rechtvaardig voor allen, gaf een ieder wat hem toekwam, daarom leefde Hij met allen, die Hem kenden, in vrede.

Hij was een vroom Priester en Bisschop: dat is zijn eer en glorie.

Voor de vrede der gerechtigheid en de eer der vroomheid bij al zijn zeer geliefde Broeders en Zusters heeft Hij hard gewerkt en schitterende successen geboekt.

De goede God, voor Wie Hij steeds gearbeid heeft, zij Hem genadig, neme Hem tot zich, geve Hem de eeuwige rust en een rijke beloning voor het vele goede, dat Hij in zijn leven heeft verricht, tot eer van God, tot heil der zielen, tot bloei van het Hem zo dierbare Curaçao, ten voorbeeld van allen, die Hem met eerbied, dankbaarheid en godsvrucht zullen gedenken.

Hij ruste in vrede!

R. B.

Na een langdurig lijden werd tot
God opgeroepen
Zijne Hoogwaardige Excellentie
Monseigneur

Petrus I. Verriet O.P.

Apostolisch Vicarius van Curaçao,
Titulair-Bisschop van Eleutherna.

Begrafenis 5 uur vanuit de Pro-Cathedraal van de H. Anna,

Pater fr. A. Spekle
Pro-Vic. Apostolicus.

10 Maart 1948.

De afgelegde weg

Bij het Koperen Bisschopsjubileum op 4 Juli 1944 hield Zijne Hoogwaardige Excellentie Monseigneur P. I. Verriet O.P., de thans overleden Kerkvorst, een ontroerende rede over de verantwoordelijkheid, die Hij eens aan God zou moeten afleggen en waarin Hij dank bracht aan allen, die hem nabij waren.

Wij willen heden deze zo bewogen toespraak weergeven, omdat zij zo typerend is voor deze zo vrome en gevoelige mens:

„Hetzelfde gevoel", aldus Monseigneur Verriet, „waarmede ik mij nu twaalf en een half jaar geleden tot u richtte om mij bij te staan met uw liefde en gebed is thans in mij, maar in sterkere mate. Geroepen door God, aangesteld en gezalfd om de plaats van den goeden Herder temidden van Zijn schapen in te nemen, wordt het mij bang om het hart wanneer ik mij bewust word van de zware verantwoordelijkheid eenmaal rekenschap af te moeten leggen voor wat ik voor u allen geweest ben. Het woord van den Apostel Paulus geldt van mij: Ik ben schuldenaar van u allen. Mijn God, moge ik aan het einde van mijn leven toch kunnen zeggen, dat van die allen, welke Gij aan mijn zorgen hebt toevertrouwd, geen door mijn schuld is verloren gegaan.

Bisschop van Curaçao, zo weet ik, dat eens tot mij gezegd zal worden, zijt gij voorgegaan in geloof en apostolische ijver? Zijt ge niet alleen het licht der wereld, maar ook het zout der aarde geweest? Het zout, dat moet bewaren voor bederf dat zo overvloedig is in de hedendaagse maatschappij?

Bisschop van Curaçao, wat hebt gij gedaan voor en met uw priesters en religieuzen, dat machtig heir van apostolische mannen en vrouwen, die hier werken?

Bisschop van Curaçao, wat hebt gij gedaan voor uw volk? Zijt gij het voorgegaan in geloof en liefde? Hebt gij steeds ieder aangespoord en bemoedigd om te wandelen Gode waardig?

Bisschop van Curaçao, wat hebt gij gedaan voor de arme zondaars? Zijt gij hun tegemoet getreden vol liefde zoals de vader uit het Evangelie den verloren zoon tegemoet is gegaan?

Bisschop van Curaçao, wat hebt gij gedaan voor de arme zieken, die zo heel biezonder bemind worden door Onzen Lieven Heer?

Bisschop van Curaçao, wat hebt gij gedaan voor de jeugd, die in zo biezondere mate de lievelinge is van Jezus' Heilig Hart?

Hebt gij geleerd voor de mensen of voor God? Indien ik den mensen heb zoeken te behagen, dan ben ik geen dienaar van Christus. Ik roep uit met den Profeet: „Heer, gedenkt toch onze zonden niet, maar sta ons bij, want als gij op onze zonden ziet, Heer, wie zou dan bestaan?" Ons hart is inderdaad vervuld van angst en vreze bij de verantwoordelijkheid, die op ons gelegd is.

Maar daarbij is ons hart ook vervuld van een oneindige vreugde. Het is de vreugde der dankbaarheid aan den lieven God, die ons omstraald heeft met de kracht van Zijn genade en wijsheid om iets goeds te doen voor ons dierbaar Curaçao. O neen, niet aan ons, maar aan U alleen, o Heer, zij alle eer en glorie!

Dank breng ik aan mijn medebroeders in het heilig priesterschap, die mij hun steun en hun vertrouwen hebben geschonken, hun arbeid en gebed en die innige samenwerking zonder dewelke het ons niet mogelijk geweest zou zijn dit alles te doen.

Dank aan de dierbare religieuzen, die mij elke dag geholpen hebben met hun gebed en energie bij het beschavingswerk van liefde en waarheid voor zieken en kinderen.

Dank aan geheel ons dierbare katholieke volk. Bij de aanvaarding van mijn bisschopsambt heb ik een beroep op u gedaan en na deze twaalf en half jaren kan ik vol dankbaarheid getuigen, dat gij mijn vertrouwen niet hebt beschaamd.

Dank aan al diegenen, die wanneer ik een beroep op hen moest doen, steeds bereidwillig geweest zijn en mij hebben geholpen met hun inzicht en beleid en werk.

Dank aan de kinderen, de onschuldige kindertjes, die door hun vroom gebed een zo machtige steun geweest zijn bij ons verantwoordelijk werk; zonder het gebed der mij zo oneindig dierbare kinderen, al die jongens en meisjes van Curaçao, zou het werk ons niet wel mogelijk zijn geweest.

Dank breng ik tenslotte ook aan het bestuur van Curaçao, dat steeds bereid gevonden werd het beschavingswerk der katholieke Missie te steunen.

Dank nogmaals aan allen. Elke dag en heel biezonder onder het hoogheilig Misoffer smeek ik God ons werk verder te zegenen en onze priesters, onze religieuzen en ons dierbare volk bij te staan in een steeds nauwer en inniger wordende samenwerking, die, o God, tot Uw grotere eer en glorie moge zijn, en ook tot heil en zegen van ons volk, om het godsdienstig leven van ons katholieke volk op te voeren tot het welzijn van geheel Curaçao".

* * *

Wij zijn er van overtuigd, dat Monseigneur in de Hemel vervullen zal, wat Hij hier op aarde onder het hoogheilig Misoffer voor ons allen afsmeekte. Maar laten wij allen bidden voor Zijne zielerust, omdat Hij als mens zulk een zware verantwoordelijkheid torste, waarvan Hij zich ten volle bewust was. Moge alle katholieken van Curaçao gedenken, dat Hij voor hen in vele opzichten verantwoordelijk was en mogen zij door vurig gebed de tekortkomingen aanvullen, die deze mens door te grote goedheid om hunnentwille begaan heeft.

Laten wij bidden voor de zielerust van Petrus Innocentius, opdat Hij spoedig zich moge verheugen in de gelukzaligheid van Gods' aanschouwing.

Een plicht van dankbaarheid

Reeds hedenmorgen luidden de kerkklokken om de gelovigen op te roepen ter kerke om te bidden voor de zielerust van de overleden Kerkvorst, ons aller Vader-in-Christus, Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Verriet O.P. Talrijke gelovigen gaven gehoor aan deze roepstem. Alhoewel het nieuws nog niet algemeen bekend was, waren de kerken voller dan anders. ...

Wij willen van deze plaats af eenieder der gelovigen aansporen vurig te bidden voor onze geliefde Bisschop, die 16 jaren lang de lasten en zorgen van onze geestelijke opvoeding droeg en jaar in en jaar uit ons opwekte door Zijn vermanend woord om Christelijk te leven, het goede te doen en het kwade te laten. Geheel de katholieke jeugd is ontzettend veel verschuldigd aan Monseigneur Verriet, die bij uitstek de Bisschop van de Jeugd mag genoemd worden.

Laten wij dan allen bidden met geheel ons hart, opdat God Hem genadig zij. Laten zij vooral bidden, die Hem het naast aan het hart lagen, de kinderen en de armen. Moge door ons eendrachtig gebed Monseigneur Verriet spoedig leven in het hemels paradijs,, waarnaar Hij met zulk een groot en edelmoedig hart gestreefd heeft.

Op Hato

Een grote menigte wachtte op het vliegveld Hato het stoffelijk overschot op van Z. H. E. Mons. P. I. Verriet OP., dat na een plechtige Rebuiemmis op Aruba, overgebracht werd naar Zijn pro-Cathedrale kerk. Namens Zijne Excellentie de Gouverneur was de procureur-generaal C. Süthoff aanwezig, vergezeld door Adjudant Van de Laarschot. Bijkans de gehelegeestelijkheid met aan het hoofd de Vicaris Provincialis Pater C. Gallé, was naar het vliegveld gekomen. Om kwart over elf werd het stoffelijk overschot verwacht.

Bij de Pro-Cathedrale kerk was het de gehele ochtend een komen en gaan van mensen, die in afwachting waren van de aankomst van de stoet.

Het nieuws van het overlijden bracht op Curaçao grote ontroering. En in alle lagen der bevolking zonder onderscheid van levensrichting, werd het heengaan van de Kerkvorst ten zeerste gevoeld.

Namens het tweede district was op Hato aanwezig districtsmeester H. Schotborgh. Ook was er de directeur van de K.L.M. de heer Bouman.

Het verkeer werd geleid door adjudant Visser.

Naar wij nog vernemen is de uitvaart en de overbrenging van het stoffelijk overschot op Aruba naar het vliegveld Dakota een grootse betoging van dankbaarheid en liefde geworden van het Arubaanse volk voor de zo geliefde Bisschop, die Aruba evenzeer lief had als Curaçao.

De Gouverneur werd bij de plechtige Requiemmis vertegenwoordigd door Dr. J. E. M. Arends, lid van de Raad van Bestuur, terwijl Gezaghebber L. C. Kwartsz het stoffelijk overschot namens de Gouverneur begeleidde tot aan het vliegveld.

De uitvaart

Hedenmiddag om 5 uur zal de plechtige uitvaart plaats vinden van Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. P. I. Verriet O.P. Na de uitvaart zal het stoffelijk overschot bijgezet worden in het mausoleum van de Orde der Predikheren op het kerkhof van Santa Ana.

Vóór de lijkwagen zullen de delegaties lopen van de scholen en van de jeugdorganisaties. Deze worden verzocht om zich op te stellen in de Bredestraat om 4.30 uur. Achtre de lijkwagen volgen de geestelijkheid, de autoriteiten, de delegaties van verenigingen en verdere gelangstellenden.

Wereldnieuws

COMMENTAAR OP MASARIJKS DOOD.

Een verblufte verbazing kenmerkte de Westerse reactie op de dood van Jan Masarijk. Een Britse zegsman van het Ministerie van Buitenlandse Zaken zeide: „Een vrolijk en gelukkig diplomaat pleegt zelfmoord door communistisch verraad in Tsjechoslowakije. Tweehonderd Tsjechische uitgewekenen, die samengedrongen waren in een kamp voor ontheemde personen, wilden niet geloven, dat de Minister van Buitenlandse Zaken inderdaad zelfmoord gepleegd heeft. De heer Masarijk was immers altijd optimistisch, zeide een student die als woordvoerder optrad. Dit was een zuivere moord. Het is gewoonweg onmogelijk, dat hij zich van zijn eigen leven beroofd heeft, waren de woorden van een oude vriend van Masarijk, die in Washington vertoeft.

Dr. Juraj Slavik, die als Tsjechoslowaaks ambassadeur in Washington bedankte na de laatste communistische staatsgreep in zijn land zeide: Ik ben ervan overtuigd, dat Masarijk zijn leven heeft opgeofferd om te bewijzen wat er in werkelijkheid gaande is in Tsjechoslowakije. Hij kon op geen ander manier zijn gevoelens ten uiting brengen.

ROND DE DOOD VAN JAN MASARIJK.

Vaclav Nosek, Minister van Binnenlandse Zaken van Tsjechoslowakije heeft aan het parlement verklaard, dat Jan Masarijk zich uit het raam van zijn badkamer naar beneden heeft laten vallen. De Minister vervolgde zijn verklaring met te vertellen dat de voormalige Minister van Buitenlandse Zaken, de nacht doorbracht op zijn kamer, alwaar hij de telegrammen en brieven uit Noordamerika en Engeland las. In deze telegrammen en brieven werd hij danig aangevallen wegens het blijven behouden van zijn post in de communistische regering. Op zijn tafel werden vele sigarettenpeukjes gevonden. Het gehele nieuwe kabinet heeft de vergadering van het parlement bijgewoond terwijl Nosek deze verklaring aflegde. Op de zetel alwaar Masarijk plachtte plaats te nemen, was een krans van rozen en lelies gehecht.

In zijn rapport tot het parlement zeide Minister Nosek van Binnenlandse Zaken het volgende: „De berichten uit Noordamerika en Engeland vielen Masarijk aan om zijn „mannelijke houding."

Premier Gottwald sprak zeker meer dan een uur, doch hij roerde de dood van Masarijk niet aan. De premier stippelde het nieuwe communistisch programma uit en vroeg om een motie van vertrouwen. Tijdens zijn spreken keek Gottwald erg bedroefd. Het scheen, dat hij aan het huilen zou slaan. Op bevel van de regering werden de vlaggen der gouvernementsgebouwen halfstok gehezen.

Minister Nosek, die ook de macht heeft over de politie, verklaarde dat de de heengaande Masarijk totaal geen vijanden had onder zijn volk. Zijn laatste uitspraak „Ik zal met mijn volk mede gaan" zal herdacht worden, zeide Nosek in zijn verklaring. Tot nu toe is volgens de gedane onderzoeken gebleken, dat hij zich vrijwillig van zijn leven beroofd heeft. Nog gisteren hadden Masarijk en de nieuwe Poolse ambassadeur een bezoek afgelegd bij president Benes. Later bleef Masarijk achter voor een audiëntie. Hij verliet het presidentshuis in goede stemming en in de namiddag was er niets van ontmoediging in hem te merken, vervolgde Nosek.

In de afgelopen nacht kreeg hij zeker een zenuwaanval, misschien wel als uitwerking van zijn verergde ziekte toestand. Masarijk leed n.l. aan slapeloosheid.

Het aantal sigaretten peukjes, welke bij hem op de kamers werden gevonden, gaven blijk dat hij de gehele nacht waker is gebleven en hij zal nauurlijk toen zijn bezweken van een plotselingen depressie.

Met Masarijk is heengegaan een grote strijder voor de vrede. Hij behoorde tot het volk en het volk hield van hem. Hij werd later na de communistische staatsgreep in Tsjechoslowakije het onderwerp voor de buitenlandse aanvallen. Een groot man heeft ons verlaten, aldus de Minister van Binnenlandse Zaken.

HUWELIJKEN WORDEN NIET ERKEND.

De Australische Minister van het leger deelde mede, dat de huwelijken tussen de Australische militairen en Japanse vrouwen niet door de Australische regering erkend zullen worden.

Reeds eerder had de Minister van Immigratie gezgd, dat de Australiers wel Japanse vrouwen in Japan mochten houden, doch deze vrouwen mochten niet naar Australie worden medegenomen. Thans verklaart Minister Chambers dat geen enkel Australische militair met een Japanse vrouw mag trouwen op grond van het militair recht.

OPIUM SMOKKELAAR

De douane van Priok heeft een Chinese smokkelaar aangehouden, die naar Pontianak wilde vertrekken met duizend tubes opium, ter waarde van dertien duizend gulden. Hij had deze opium verborgen in een tas met dubbele bodem.

Na een onderzoek bleek, dat hij dezelfde Chinees is die in begin Januari was aangehouden, wegens het smokkelen van opium in melkblikjes.

SOETAN SJAHRIRS VERKLARING

Op een persconfertie heeft Soetan Sjahrir verklaard niet bereid te zijn te zeggen wat de reacties van de Republiekeinse regering zullen zijn op de vorming van de interimregering te Batavia. Hij zeide echter: „Mijn persoonlijke opinie is dat de vorming van de interimregering niet het resultaat is van de discussies gebaseerd op de Renville overeenkomst. Voor zover ik weet hebben dergelijke besprekingen geen plaats gevonden. Niemand zal ontkennen, dat voor de uitvoering van de overeenkomst een samenwerking nodig is. Echter kan deze samenwerking niet verkregen worden indien de ene partij het wil opleggen of de andere voor een fait accompli stelt."

Sjahrir achtte de gang van zaken sedert de Renville-overeenkomst „ontmoedigend zoal niet alarmerend". Hij wees speciaal op West Java bij de vorming van de interim regering. Deze week zal Sjahrir naar Djokjakarta vertrekken.

Betreffende de verkiezingen van Wiranatakoesoemah verklaarde Sjahrir, dat de republikeinse regering hem vrij zal laten het te aanvaarden of niet, doch dat betekent niet, dat de Republikeinse regering nu ook West Java op gelijke voet erkent.

ZES TEGEN TWEE.

Jack Bell seint uit Washington, dat gouverneur Thomas E. Dewey van New York zes delegaten heeft verkregen tegen twee voor zijn tegenstander Harold Stassen.

Dit vond plaats bij de verkiezingen der Republikeinen voor de benoeming van een candidaat voor het presidentschap in New Hampshire.

Hampshire heeft nl. acht delegaten gekozen voor de republikeinse nationale conventie, welke nu op hun beurt over zullen gaan tot het kiezen van een republikeins candidaat voor het presidentschap. De democraten van New Hampshire hebben al hun delegaten gebonden aan Truman die zonder enig oppositie er door kwamen. De totaal uitgebrachte stemmen bij de primaire verkiezingen behaalden de 55.000 Ofschoon Generaal Dwight Eisenhower uitdrukkelijk heeft verklaard, dat hij zich geen candidaat stelt, verkreeg hij toch bijna zeven duizend stemmen, dat echter niet voldoende is om een enkele delegaat te benoemen.

Niettegenstaande de meerderheid van zes tot twee, welke Dewey te beurt viel in New Hampshire, heeft Stassen toch nog een kans bij de verkiezingen.

Beide candidaten hebben thans hun ogen gericht op Wisconsin, alwaar de vóórverkiezingen op zes April zullen plaats vinden. Hier zal buiten Dewey en Stassen ook nog generaal Douglas MacArthur in het politieke veld komen.

Bij de primaire verkiezingen in Wisconsin zal generaal MacArthur voor het eerst als candidaat in het openbaar treden.

De aanhangers van Dewey zeiden, dat de behaalde resultaten bij de verkiezingen in New Hampshire een duidelijk bewijs geven van de macht van gouverneur Dewey.

De volgelingen van Harold Stassen echter houden vol, dat zij tevreden zijn met de twee delegaten, die aan Stassen te beurt zijn gevallen. Dit temeer daar Stassen in deze provincie geheel onbekend is. Immers bij de vroegere verkiezingen had Dewey alle delegaten voor zich, thans heeft hij er twee moeten afstaan aan Stassen.

Waarnemers wisten mede te delen, dat Stassen een gevaarlijke tegencandidaat voor Senator Robert Taft kan zijn in Ohio, Tafts eigen steunplaats. Ook wist men te vertellen, dat New Hampshire een der drie hoofd strijdplaatsen voor Dewey is teneinde aan de macht te komen. De andere twee zijn Wisconsin en Oregon alwaar de strijd geleverd zal worden resp. de volgende maand en op 21 Mei as.

COMMUNIQUE REPUBLIKEINSE REGERING.

De Republikeinse regering verklaarde het ten zeerste te betreuren, dat Luitenant-Gouverneur Generaal Dr. Hubertus van Mook een regeringslichaam heeft gevormd, waaraan de naam van voorlopige federale regering werd gegeven.

Noch naar de vorm noch naar de inhoud rechtvaardigt dit lichaam de naam van Voorlopige Federale Regering zoals bedoeld in de Renville overeenkomst.

Naar de waarheid bezien is dit nieuw regeringslichaam slechts een omvorming van de vroegere Nederlands Indische regering, aldus het communique van de Republikeinse regering. De Voorlopige Federale Regering als bedoeld in de Renville-overeenkomst, vervolgt het communique, is thans nog niet tot stand gebracht en moet nog steeds ingesteld worden in overeenstemming met de Republiek.

CONGRESSIONELE VERKIEZINGEN.

De eerste resultaten der congressionele verkiezingen, die op zeven Maart jl. in Argentinië werden gehouden, zijn van uit de kleine provincie San Juan reeds binnen. De candidaat, die de steun van Peron genoot, behaalde een glasrijke overwinning. De tellingen in de federale hoofdsteden der andere negen provincies zijn nog niet gescheid. Slechts op een plaats is er een beslissing gevallen nl. in San Juan, alwaar de aanhanger van Peron candidaat Jose Conte Grand zijn tegenstander versloeg met een verhouding van vijf tot een.

Jose Conte Grand behaalde 4753 stemmen, terwijl de andere candidaten Aubone Quiroga (conservatief), Jose Amarao Silva (Socialist) en Teofilo Lucero (communist) resp. 518, 375 en 101 stemmen behaalden.

TSJECHISCH DELEGAAT WENST ONDERZOEK.

De leider van de Tsjechoslowaakse delegatie te Lake Succes heeft aan de veiligheidsraad van de Uno verzocht een onderzoek in te stellen naar de communistische staatsgreep in Tsjechoslowakije.

Hij beschuldigde Stalin wegens persoonlijke onoprechtheid. De delegaat Dr. Jan Papanek overhandigde zijn verlangens aan Trygve Lie in een lang brief.

Lie heeft toen onmiddellijk een conferentie bijeengeroepen der Uno autoriteiten en wil de zaak met de delegaten van de Raad overleggen, alvorens te besluiten of de kwestie aan de veiligheidsraad zal worden voorgelegd.

COMMENTAAR VAN ATTLEE.

De Minister president van Engeland Attlee heeft gezegd: „Het is mogelijk dat Masarijk zich persoonlijk van zijn leven beroofd heeft omdat hij niet langer kon voortleven in een drukkende atmospheer van totalitiarisme."

De premier liet duidelijk naar voren komen dat deze verklaring een strikt persoonlijke verklaring is.

De verklaring welke gedaan werd van uit Downing street 10 zeide: De naam van Masarijk is een naam welke alle vrije mensen ten alle tijden zullen eren. Ik ken Jan Masarijk reeds vele jaren en ik mag heden weder in de geheugens prenten, hoe hij een vaste houding had genomen tegen de Duitse oppresie. Zijn dood is gekomen als een grote schok. Hij was bepaald een minnaar van de vrijheid en het is best te begrijpen, dat hij niet kon blijven voortleven onder de druk van het totalitairisme, toen hij zag dat alles waarheeft, verwoest werd.

REEDS ZEVEN ARTIKELEN AANGENOMEN.

De bijeenkomst der vijfmogendheden conferentie, die Dinsdagochtend heeft plaats gevonden, was geheel gewijd aan de bestudering van het ontwerp rapport voor de vijfmogendheden overeenkomst. Reeds zijn er zeven artikelen goedgekeurd terwijl ook de overige artikelen voorlopig goedgekeurd werden.

Men wacht echter een definitieve beslissing van de betreffende regeringen af.

De voorzitter van de Conferentie, Van Langehoven, heeft het bericht volgens welk een Noordamerikaans garantie zou worden gevraagd voor het verdrag, tegengesproken.

In Engeland legt men nauw verband tussen het aanstaand bezoek van generaal Montgomery aan Brussel en de plannen voor een defensie- overeenkomst tussen de vijf mogendheden. Het Ministerie van Oorlog te Londen wilden echter geen commentaar hierop leveren.

VLIEGTUIGAANVAL

Twee jachtvliegtuigen, voorzien van de rode ster als onderscheidingsteken, vielen een transportvliegtuig aan van de Chinese Nationale steunverkiezings - organisatie.

Dit is de Chinese afdeling van de UNRRA. De aanval vond plaats boven de Noordkust van het schiereiland Sjantoeng.

Het vliegtuig was onderweg van Moekden naar Tsingtoe en had 32 passagiers aan boord. Tot vijfmaal toe werd het vliegtuig aangevallen, doch het werd niet geraakt. De Amerikaanse piloot slaagde erin de aanvallers te fotograferen.

De dienst tussen Moekden en Tsingtoe werd in verband hiermede tijdelijk stop gezet.

Sedert de maand Januari evacueerde de UNRA gezinnen van Chinese ambtenaren uit Moekden, waarbij reeds zeven duizend personen per vliegtuig werden vervoerd. Voortaan zal de evacuatie uitsluitend over de weg naar Peiping geschieden.

UIT MILITAIRE DIENST

De Noordamerikaanse opperbevelhebber in Duitsland Generaal Lucius D. Clay heeft officieel medegedeeld dat hij Duitsland op 1 Juli zal verlaten, daar hij uit militaire dienst zal treden.

BODE AFGETREDEN.

De Hongaarse ambassadeur te Londen Stephen Bode is afgetreden. Zijn ontslagname staat in Verband met de recente politieke ontwikkelingen in Hongarije.

VERKLARING VAN SOPHOULIS

De Griekse premier Sophoulis verklaarde, dat de regeringstroepen tegen het einde van de zomer de guerrilla's zullen hebben verslagen. Hij zeide, dat Griekenland de politieke problemen niet alleen kan oplossen. Hiervoor, is een overeenstemming tussen de grote mogendheden noodzakelijk, hetgeen tevens automatisch een einde van burgeroorlog zou betekenen.

Hij verklaarde, dat de recente massa-arrestaties van de communisten slechts nodig was voor het herstel van orde en de rust. Hij zeide, dat onder de vorige regering twaalf duizend personen gearresteerd werden, die onder zijn bewind waren vrijgelaten.

ZONDAGSVIERING IN JAPAN.

Volgens het Britse weekblad „Missions and Missionaries" hebben de Amerikaanse bezettingsautoriteiten in Japan thans een plan in studie om de Zondag als verplichte rustdag in te voeren.

DEPORTATIE NAAR RUSLAND.

Een Duitse krijgsgevangene, die onlangs uit Rusland is teruggekeerd, heeft voor Duitse geestelijke instanties een beëdigde verklaring afgelegd over de deportatie naar Rusland van 1400 Duitse kloosterzusters, die daar in de meest weerzinwekkende omstandigheden moeten leven en werken. „Op 12 October 1947", aldus deze krijgsgevangene, „verlieten wij Stalino en werd onze groep vervangen door 1400 zusters van de H. Vincentuis à Paulo, die ons werk in de mijnen moesten overnemen. Zij maakten op ons dezelfde indruk, die wij op haar maakten: een indruk van volkomen lichamelijke en geestelijke uitputting. Ik heb met een zuster gesproken. Zij vertelde mij van de ruwe behandeling, waaraan zij allen bloot stonden, van het zwarte mannenwerk, dat zij moesten verrichten, en van de enige hoop, die hun in al dat lijden nog was overgebleven: de dood. Zij liet zich slechts in bedekte termen uit, doch iedereen kon de waarheid vermoeden, die er achter school. Alle zusters droegen een kruis zichtbaar op de borst. Toen wij vertrokken, riepen zij ons toe: „Groet het vaderland". Zelfs de meest versteenden onder ons hadden de tranen in de ogen bij het zien van zoveel menselijke ellende".

WILLEN MEER GEWICHT.

Dertigduizend Katholieke Belgen, allen vader van minstens vier kinderen, hebben in Brussel een meeting belegd om te protesteren tegen het feit, dat zij met hun ene stem bij de verkiezingen voor de bestuursorganen van het land niet meer gewicht in de schaal kunnen leggen dan een vrijgezel, zelfs indien het een ongehuwde jongeman van 21 jaar is.

RUSLAND NIET GEWENST.

Rusland leed een nederlaag in het economisch comité, toen het verzocht deel te mogen uitmaken van de voorgestelde economische commissie van de Uno voor Zuid-Amerika. Sovjet Rusland deed zijn verzoek tijdens de bijeenkomst van de economische en sociale raad van de Uno. Het comité stemde 12 tegen 3. De enige landen, die Rusland steunden, waren Rusland zelf, Polen en Wit-Rusland. Libanon en Turkije onthielden zich van stemmen.

Ook werd door het comité met 13 tegen 3 het Sovjet-voorstel verworpen, waarbij aan zich nietzelfbesturende gebieden toegestaan zou kunnen worden toegevoegd lid te worden van de Latijns-Amerikaanse economische commissie zonder dat het eigen land dit zou goed vinden. Volgens het Russische voorstel zou Puerto Rico, de Britse, Nederlandse en Franse gebieden op het Westelijk halfrond leden kunnen worden van de voorgestelde commissie zonder dat zij daarvoor de toestemming nodig hadden van het land, waartoe zij behoren.

SPORT

DE WEDSTRIJD CURAÇAO — EL SALVADOR

De persvertegenwoordiger voor Curaçao seint uit Guatemala over de wedstrijd Curaçao — El Salvador:

El Salvador was onverwacht sterk. De Curaçaose ploeg is gereorganiseerd tengevolge van een verwonding van Heyliger. De opstelling is thans als volgt: De achterhoede Vlinder en Matrona; de middenlinie: A. Pieters, Mercera, Giribaldi; voorhoede: Bernabela, Krips, Dagadan, Coffie; De Haseth.

Voor de rust was Curaçao niet in vorm. Na vijf minuten bestormde de El Salvador op hevige wijze het doel. Hatot scheen verrast, bewoog zich niet bij een schot. 1—0. Boyé verving Bernabela. Krips speelde linksbuiten.

Na de rust kreeg Curaçaos veel kansen, maar Krips en Dagadan bleven in gebreke. Confesor was later weer in het veld als links middenspeler, terwijl Giribaldi in de achterhoede kwam. De Lannoy verving Boyé. Gedurende het laatste kwartier viel Curaçao over de gehelelinie aan, maar onze ploeg was te langzaam.

El Salvador werd luide toegejuicht.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Song of the open road" 7 en 9 uur.

CINELANDIA: „Crack up" 8 uur.

ROXY: „The Navy comes through" 7 en 9 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van de wijkverpleging wordt tot en met 14 Maart as. waargenomen door Zuster Poels, Leonard B Smithplein 36, telefoon 2372.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 14 Maart as. worden waargenomen door Botica Popular (Punda) Madurostraat op de hoek, telefoon 1269 en door Botica Emma (Otrabanda) Bredestraat 159, telefoon 1636.

CUROM:

Donderdag: 6.30 Hier is de Jeugd! leerlingen A.M.S.; 6.50 Dinermuziek; 7.20 Uitzending in het Papiament; 7.35 Artisticiteit in Rythme, Stan Kenton; 8.— Nieuwsbulletin; 8.15 Operamuziek: Tempel en Kruis, Marsman, Wim P. G. Stokla; 8.45 Klassiek concert; 9.30 De wereld schrijft; 9.35 American Parade; 9.55 Voornaamste nieuws.

Vrijdag: 12 Opening en programma-overzicht; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuwsbulletin; 12.45 Judy Garland.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN.

C.P.I.M.

Donderdag.

Telegram Afdeling: tel. 307, na 23 uur M. v.d. Water, tel. 553.

Personeel Afdeling: L. A. Lemmens, Bernhardlaan 2, tel. 272.

Materialen Afdeling: M. K. A. van Kicken, Julianadorp 35 (oud) tel. 720.

C.S.M.

Rederij: N. H. L. van der Harst, tel. 690.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur Office, tel. 458—551; 23 — 8 uur J. H. Allebé, tel. 288.

Dok Afdeling: A. van Hasselt, tel. 468.

Bioscoopprogramma: Theater Asiento, Donderdag 11 Maart: „That Hagen girl". Toegang boven 16 jaar.

SOCIËTEIT „ASIENTO".

Balmasqué op 17 April as.: Het bâlmasqué zal dit jaar gehouden worden op Zaterdag 17 April as. Nadere bijzonderheden volgen.

Bridge: Op Dinsdag 9 Maart jl., was de uitslag als volgt:

Eerste prijs: Mevr. Proosdij — Mevr. Willemse 4390 punten; tweede prijs: Mevr. Jansen — Mevr. Nelissen 3070 punten; derde prijs: HH. Pang Atjok — Alberga 1310 punten in derde ronde, Slam-prijs: HH. Kraayeveld — Welschen. Er was veel animo en er werd opgewekt gespeeld. Jammer dat enkele paren het spel te lang rekken, waardoor het geheel opgehouden wordt. Maar men heeft beterschap beloofd! Voor Dinsdag 16 Maart as. wordt nogmaals zo'n wedstrijd uitgeschreven, dat wil zeggen we spelen niet op robber, doch op manche volgens de officiële telling van de Koninklijke Nederlandse Bridge-Bnd, waarvan alle deelnemers vóór de aanvang van de wedstrijd een copie ontvangen. Opgave tot deelneming op de avond van de wedstrijd, die om precies 8 uur n.m. aanvangt. Introductie zoals gewoonlijk toegestaan.

Bridge op de Marinebasis Parera: Wij voldoen gaarne aan het verzoek om bekend te maken dat ieder Donderdagavond op Parera een bridge-drive wordt gehouden, waarbij alle employee's van CPIM en CSM met dames van harte welkom zijn. Aanvang 8 uur precies. Opgave tot deelneming op de avonden van de wedstrijden.

PROTESTANTSE GEMEENTE EMMASTAD.

Zondag 14 Maart as., des ochtends om half tien dienst in de kerk aan de Schottegatweg. Viorganger Ds. C. Th. Steenstra.

Rond Tsjechoslowakije

De communistische premier van Tsjechoslowakije, Klement Gottwald, heeft ontkend, dat president Eduard Benes vervangen werd vanwege zijn ziekte. De president is erg vermoeid en het is niet bekend wanneer hij weder naar Praag zou kunnen terugkeren. Deze laatste verklaring werd gedaan door Frantisek Necasek, hoofd van de publiciteits afdeling van het premierschap. Wij weten niet hoelang hij nog ziek zal blijven. Er werd helemaal niet in overweging genomen om een plaatsvervanger of opvolger voor hem te benoemen, en indien dit het geval mocht zijn, dan zal zulks geschieden op basis der beginselen van de grondwet. Benes, die de grondlegger is van de Republiek, werd in 1946 voor zijn zevende periode herkozen. De constitutie voorziet in het geval, dat als de president voor de tijd van zes maanden zijn presidentieel werk niet kan doen dan het kabinet met ¾ der stemmen kan over gaan tot het benoemen van een vice-president. Deze candidaat zal dan gekozen moeten worden door 3/5 der aanwezige leden in het parlement.

Necasek zeide, dat Benes niet in staat zal zijn a.s. Maandag in Praag het woord te voeren ter gelegenheid van de feestviering van de slag van Sokolov, in welke strijd de Tsjechen tezamen met de Russen gestreden hadden. De premier heeft om vergunning gevraagd teneinde de president op die gelegenheid te vertegenwoordigen. Dat is alles, zeide een persautoriteit.

Op 25 Februari jl. hebben de communisten de volledige macht in Tsjechoslowakije in handen gekregen. Zij hebben toen de macht geconsolideerd wijl de coalitie regering te vervallen kwam.

Heden, na de eerste volledige bijeenkomst van de nieuwe regering heeft de Nationale Radio Omroep het volgend commentaar gegeven over Gottwald: „Voor het eerst betrad hij de zaal, waar het kabinet, dat gezuiverd was van de oppositie, vergaderde".

De nieuwe Minister van Voedselvoorziening, Mevrouw Ludmila Jankovcova heeft gezegd, dat in de maand Maart de broodrantsoenen zullen stijgen met twee punten en in April met drie punten. Zij zeide, dat de Russische leverantie van graan bevredigend is en het meeste brood zal hiervan vervaardigd worden.

De News Broadcast citeerde de woorden, die de Minister van Industrie Zdek Fierlinger aan een Poolse correspondent gezegd heeft, nl. dat Tsjechoslowakije het Poolse systeem zal volgen in de nationalisatie van de industrie

Hij zeide, dat regeling volgens welke alle maatschappijen, die personeel van boven de 50 hoofden in dienst heeft, genationaliseerd moeten worden nog niet in kannen en kruiken is. De radio berichtte, dat het kabinet de veranderingen in de semi-autonome staat Slowakije heeft goedgekeurd. Ook hier hebben de communisten de macht in handen genomen.

Felix Uhl, een vroegere leider van de katholieke Volkspartij, werd gevangen genomen. Hij wordt ervan beschuldigd spionnage verricht te hebben voor een niet nader aangeduide macht.

Nieuws van Overal

MALARIABESTRIJDING.

Onlangs vertoefde de directeur van het Indisch Instituut te Amsterdam, prof. N. H. Swellengrebel, de malariakenner van internationaal formaat, op Nieuw-Guinea voor de bestudering van een bepaalde methode van malaria-bestrijding, welke in de afgelopen jaren met succes in Amerika, Griekenland en Italië is toegepast. Het gaat hier om het inwendig beschilderen van de woningen met DDT. Het effect is zeer afhankelijk van de soort anopheles (malaria - muskiet) waarmee men te maken heeft.

Op Java, waar men met een ander soort muskiet te doen heeft dan op Nieuw-Guinea, zijn de proeven zeer geslaagd, te meer omdat de malariamuskieten er de voorkeur aan bleken te geven (hetgeen ook de bedoeling was) eerst op de beschilderde muren te gaan zitten, alvorens op de mensen af te komen en bloed te gaan zuigen. Dit is tegenstelling met een niet-malaria-overbrengende soort, die eerst bloed ging zuigen, alvorens op de muur haar dood te zoeken. Met spanning wacht de prof. af hoe de anopheles punctulatis (de Nieuw-Guinea-soort) zich zal houden...

ORANJEVEREENIGING „CURACAO"

Jaarlijksche algmeene vergadering te houden in het cultuurcentrum op Woensdag den 17n Maart 1948 om 8 uur p.m.

Agenda:

1. Voorlezing en goedkeuring van de vorige notulen:
2. Verslag der werkzaamheden van de vereeniging over het afgeloopen jaar;
3. Rekening en verantwoording van het beheer de geldmiddelen;
4. Het kiezen van een nieuw bestuur voor de periode 1948|1949;
5. Rondvraag.

Alle leden worden dringend verzocht tegenwoordig te willen zijn.

De Secretaris
K H. Bode

Curaçao den 10n Maart 1948
Namens het Bestuur
De voorzitter
L.O.Lampe